

Člověk vlastně hledá sám sebe. A čím je tomu sebepoznání blíž,
tím spíš něco nachází mimo sebe.
Hledáním vlastní identity poznává i identitu světa.

Adriena Šimotová

Alena Adamíková, Erik Binder, Lenka Cisárová,
András Csefálvay, Mária Čorejová, Mira
Gáberová, Marek Kvetán, Marcel Mališ, Katarína
na Morháčová, Monika Mikyšková, Katarína Po-
liačiková, Michaela Rázusová-Nociarová, Mar-
tin Špirec, Veronika Šramatyová, Milan Vagač

Kurátorka: Katarína Slaninová

Výber z ateliéru prof. Daniela Fischera, Vysoká škola výtvarných umení v Bratislave

Plus Minus XXI

Selection of the studio of Prof. Daniel Fischer, Academy of Fine Arts and Design, Bratislava

Katalóg k výstave
Exhibition catalogue

Projekt sa konal pod záštitou Adrieny Šimotovej
Project was held under the auspices of Adriana Šimotová

Niekoľko poznámok k pedagogickej koncepcii

(pri príležitosti výstavy Plus mínus XXI)

Je určite právom možné namietat, že umenie /*výtvarné*/ sa nedá učiť...

Napokon J. Elkins to vo svojej knižke *Why Art Cannot Be Taught* kompetentne a najmä veľmi vtipne dokazuje...

Tak potom aké je vlastne – povedzme – možné poslanie, zmysel pedagogického pôsobenia?

Domnievam sa, že poslanie sa naplňa v momente, keď v dĺžkou štúdia limitovanom čase sa z anonymného študenta na začiatku stane pri výstupe mladý kolega so svojim menom, **autentická osobnosť** – teda *individualita bez znakov ateliéru svojho profesora* – schopná existovať nielen na domácej, ale aj na medzinárodnej scéne.

Som presvedčený, že úloha školy, pedagóga spočíva v akomsi diskretnom **katalyzátore** procesov osobnostného dozrievania, t. j. odborného i všeobecne ľudského: súčasne pestovanie nielen vzdelávacích procesov, ale aj **výchovných** sa opiera o vieru potreby **celistvosti** – v živote ako aj v umení.

O vieru v dôležitosť prítomnosti výpovede v umení – bez ktorej mu hrozí degradácia na dekoráciu – ktorá vychádza z akejsi individuálnej varianty – spoznávaného priestoru, ktorou je križovatka: osobného, lokálneho a globálneho.

Esenciu môjho pedagogického prístupu tak vidím v kultivácii chápania umeleckého diela ako celku – v aktívnom, celistvom laborovaní s formou neizolovane od obsahového zámeru.

Veľmi dôležitou je **otvorenosť volby** adekvátneho média, jazyka: tá je súčasťou **vstupných úvah** o budúcej povahe diela a nie je čímsi a priori daným. Zvolené médium je kriticky analyzované v záujme o dôsledné, nekompromisné zvládnutie – v záujme o pregnantnú artikuláciu.

Ide o iniciáciu, účasť až hlboký ponor na dobrodružstvách premeny materiálu a ich následnú reflexiu. Táto – reflexia smeruje k schopnosti myslieť o vlastnej veci ako o „cudzom“ fenoméne a ku kritickému podrobovaniu vlastného myslenia.

Odtiaľto je iba krok k méte najvyššej – **myslieť vlastné myslenie**.

Ateliér charakterizuje prajná atmosféra a otvorenosť pre experiment a nepretržitý dialóg, diškurz o povahe, zmysle a mieste umenia v súčasnom svete: myslenie o umení chápem ako podsystem systému myslenia o svete.

Ateliér, škola je i priestorom pre chybné kroky a má rovnako zmysel pre výnimku ako pre pochopenie krízy.

Citlivé načúvanie *hlasu* študentov je pre mňa dôležitým pedagogickým „nástrojom“.

Pedagogiku chápem ako proces obojstranného dávania a prijímania.

Od mojich študentov očakávam sústredenosť, zvedavosť a trpezlivosť.

Inak povedané: za to najdôležitejšie vôbec považujem **šírenie pozitívnej energie** pre **vášeň a zdravú posadnutosť**.

Daniel Fischer

Some remarks on the pedagogical conception

(on the occasion of the exhibition Plus Minus XXI)

It is justified to raise objection that art */visual/* can not be taught...

After all J. Elkins in his book *Why Art Cannot be Taught* wittily proved it...

What is the possible mission, purpose of the pedagogical activity then?

I suppose the mission is completed in the moment when by a limited time of study an anonymous student turns into a young colleague with a name – he becomes **the authentic personality** – *individuality without the signs of his professor* able to exist not only on a local but also on international art scene.

I believe that the teacher and school should serve as a kind of a discreet **accelerator** of processes, stimulating a personal maturing, i.e. professional and personal: simultaneous cultivation of educational processes based on a belief in the integrity – in life as well as art.

The belief in the importance of a certain testimony in art – without which he faces a danger to fall into the field of a mere decoration/ that stems from the individual option – examination of space which is a crossing of the personal, local and global.

Thus I see the very essence of my pedagogical strategy **in a cultivation of understanding of an art work as a whole** – in an active, integral manipulation with a form and content.

The open selection of an adequate medium/language is very important : it is a part of the **preliminary reflections** about the future nature of an art work and it is not a priori given. The chosen medium undergoes a critical analysis for purpose of a consistent, uncompromising handling – for the sake of a pregnant articulation.

It is the initiation, deep immersion into the adventurous transformation of a material and its subsequent **reflexion**. The reflexion makes for an ability to perceive own work as a “foreign” phenomenon and it leads to a critical examination of own thinking.

From here it is only a tiny step towards the highest aim – **contemplate the very own thinking**.

The studio is characterised by a friendly atmosphere and the openness to an experiment and constant dialogue, discourse about the meaning , nature and place of art in the current world: I perceive a contemplation about art as a sub-system of thinking about the world.

The studio, school is also a place for mistakes and it makes sense for an exception as well as for understanding the crises.

Perceptive listening to **a voice** of the students is a very important pedagogical “tool” for me.

For me pedagogy is the process of mutual giving and accepting.

I expect my students to be concentrated, curious and patient. In other words, the most important for me is **the dissemination of positive energy, a passion and right obsession**.

Daniel Fischer

Alena Adamiková * 1972, Revúca

www.alena-adamikova.com
adamikova@vsvu.sk, alena.ada@pobox.sk

Vzdelanie | Education

Súčasnosť | Present

1991 – 1997

1993 – 1995

1987 – 1991

VŠVU, Bratislava, Doktorandské štúdium | AFAD, Bratislava, Doctorate study

VŠVU, Bratislava, Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI

VŠVU, Bratislava, Ateliér grafického dizajnu | Studio of Graphic Design

Škola užitkového výtvarníctva | School for Applied Arts, Košice

Alena Adamiková vo svojej tvorbe znovuobjavuje príťažlivosť zobrazovania ľudskej tváre a v súčasnosti pracuje výsostne s témou portrétu. Ľudská tvár je nie len nosičom identifikačných znakov ľudí, zároveň je i prostriedkom, ktorým komunikujeme svoje vnútorné prežívanie s okolím. Je teda istým rozhraním medzi osobným a vonkajším. Portréty Aleny Adamikovej sa však od tradičného portrétu líšia. Na množstve portrétov svojich priateľiek zo série Tváre a ich podoby/Podoby a ich tváre, 2006/2007 skúma možnosti a limity portrétnej maľby. Individuálne črty tváří jej priateľiek, ktorých súkromný ako i spoločenský život pozná, sú prostredníctvom zvolenej techniky maľby „vymazané“. Diváka konfrontuje so skupinou portrétov, ktoré ako svojimi formátmi, tak spôsobom prevedenia predstavujú akýsi uniformný dav tváří bez emócií. Divák pozoruje jednotlivé ženské podobizny a premýšľa čo tieto „uniformné“, anonymné ženy prežívajú. V ďalšom portrétom cykle Malí obri, 2008 spodobila Adamiková deti zo svojho okolia. Tu opäť opúšťa tradičný prístup k portrétu a jednotlivé deti prezentuje ako malých dospelých, bez úsmevu, s chladným a prenikavým pohľadom. Deti zahľbené do svojho sveta, ktorý tak ako svet dospelých, môže byť plný starostí. V ostatnom portrétom cykle Aj keď vidíš menej, vidíš viac ako ja, 2008/2009 posúva svoj prístup k portrétu Adamiková ešte ďalej. Tentokrát zachytáva nie tváre, ale ľudské zátylky a chrbty. Portrétovaná osoba je charakterizovaná len prostredníctvom šiat, účesu, či nepatrných detailov.

Alena Adamiková rediscovers the attraction of representation of a human face and currently deals exclusively with portraiture. The human face is not only a bearer of the identifying signs of people, it is also a communicator of our inner world to our surroundings. Thus it becomes the boundary between the personal and the outer world. The portraits of Alena Adamiková are different from the traditional portraits. A series of paintings **Faces and their likenesses/Likenesses and their faces**, 2006/2007 exploits the limits of portrait painting. The individual features of faces of her friends are by means of a chosen approach „erased“. Adamiková confronts the viewer with a group of portraits presenting a uniform crowd of the emotionless faces. The uniformity is enhanced by the chosen format as well as a way of execution. The viewer observes particular female portraits and thinks about the life of these „uniform“ and anonymous women. In her cycle **Little Giants**, 2008 Adamiková captures children from her surroundings. Also here she departs from the traditional approach toward portraiture and presents children as little adults, without a smile, with a cold, penetrating glare. The children absorbed in their own world that similarly as the adults` one can be full of worries and misery. In her latest series **Even If You See Less, You See More Than I Do**, 2008/2009 she further evolves her approach toward portraiture. This time she depicts not the faces but the human nakes and backs.

Erik Binder * 1973, Hnúšťa-Likier

binder@vsvu.sk

Vzdelanie | Education

1991 – 1999

1997 – 1998

VŠVU, Bratislava, Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI

AVU, Praha | AFAD Prague, Czech Republic

Tvorbu Erika Bindera charakterizuje pestrá mozaika prístupov a rozličných materiálov. Binder je v skutku telom i dušou, umelcom 21. storočia. Kreatívne využíva vizuály pop kultúry, street artu a konzumu. Prostredníctvom výstižných vizuálnych metafor a odkazov na fantasmagorické svety kolážovito kombinovaných do bizarných súvislostí, ktorým nechýba humorný nadhľad a jemná irónia sa snaží poukázať na fenomén konzumnej zkomercializovanej spoločnosti 21. storočia. Binder je zároveň fascinovaný svetom detí, čo sa odráža v jeho tvorbe ako po obsahovej tak i formálnej stránke. Binderova typická hravosť a hľadanie paradoxných vzťahov je prítomná vo všetkých jeho dielach – od nájdených predmetov (elektrospotrebiče, hračky, káble), cez inštalácie až po „stekancové maľby“, v ktorých autor využíva techniku spraya na plátno, zámerne ponechávajúc stečené nástreky spreja na ploche obrazu, čím dosahuje ich charakteristický výraz. Binder sa vo svojej tvorbe nezaobera formálnymi postupmi a obmedzeniami jednotlivých médií, tvorí slobodne a spontánne. Autor často využíva estetiku detského rukopisu – postupy naivnej maľby až po tvarovú štylizáciu. Jeho diela nie sú zaťažené prešpekulovaným konceptualizmom, sú skôr výsledkom náhody a hry.

The work of Erik Binder is characterised by the varied mosaic of approaches and various materials. Binder is indeed an artist of the 21st Century. He fully and creatively exploits the visuals of pop culture, street art and consumerism. Using accurate visual metaphores and references to phantasmagorical worlds collage-like assembled into bizzare relations, eased with a gentle touch of humor and irony, he tries to address a phenomenon of a consumer society of the 21st Century. Simultaneously Binder is fascinated by the world of children. It is reflected in all aspects of his work - formal and contextual. Playfulness and searching for paradoxical relations, so characteristic for Binder, is evident in all of his works – from found objects (electrical appliances, toys, cables) to installations and “running down paintings”, in which the author uses a technique of spray on canvas, deliberately leaving running down spray coating on a surface of the painting thus achieving their distinctive character. Binder is not preoccupied with formal procedures and restrictions of particular media, he creates freely and spontaneously. The author often uses the aesthetics of child handwriting – practice of naïve painting and a form stylization. His works are not burdened by witty conceptualism, they are the outcomes of a coincidence and play

Lenka Cisárová *1984, Bratislava

alopee@gmail.com

Vzdelanie | Education

2003 – 2009

VŠVU, Bratislava Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI

1998 – 2002

Škola užitkového výtvarníctva | School for Applied Arts, Bratislava

Čerstvá absolventka katedry Malby a nových médií na VŠVU Lenka Cisárová sa vo svojej tvorbe koncentruje predovšetkým na médiu malby. Snažiac sa prekonať formálne, výrazové a niekedy i významové limity malby, využíva pri svojej tvorbe technické možnosti videoprojekcie. Príkladom tohto prístupu je Cisárovej diplomová práca *Iluzívne zrkadlenie*, 2009, kde je videoprojekcia kombinovaná s hyperrealistickou malbou. Tú obohacuje o nový prvok – prvok pohybu, zmeny v čase, čo by v prípade klasickej malby, bez kombinácie s projektovaným obrazom, nebolo možné dosiahnuť. Výsledkom sú rafinované iluzívne pasce zneisťujúce diváka, nútiace ho pozornejšie sa zamyslieť nad prezentovaným dielom, čím pozorovateľ už nie je iba pasívnym aktérom, ale stáva sa „aktívnou“ súčasťou umeleckého diela. Z obsahového hľadiska tematizuje Cisárová predovšetkým problematiku portréту, ilúzie, videnia a vnímania a fenomén zrkadla ako predmetu vyvolávajúceho ilúziu.

The newly graduate of the Department of Painting and New Media at the Academy of Fine Art and Design (AFAD) Lenka Cisárová focuses in her work on the medium of painting. Trying to overcome formal, expressive and sometimes semantic boundaries of painting Cisárová uses technical possibilities of a video projection. The example of this approach is her diploma work *Illusionary mirroring*, 2009 where she combines a video projection with a hyperrealistic painting. The painting is enhanced by a new feature – an element of movement, a change in time which would not be possible to achieve in case of classical painting without a use of a projected image. Thus Cisárová creates the sophisticated illusinary traps capturing the viewer in a tense, uneasy situation when he is forced to observe and contemplate a presented work carefully – he is no more a passive actor but becomes an „active“ part of the art work. From the contextual point of view Cisárová deals especially with an issue of portraiture, illusion, seeing and perception as well as a phenomenon of a mirror as an object activating illusion.

András Cséfalvay *1986, Bratislava

http://www.andrascsefalvay.com/

andras.csefalvay@gmail.com

Vzdelanie | Education

Súčasnosť | Present

2008

2007

VŠVU, Bratislava Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI

Newcastle University of Fine Arts, Studio IN

VŠVU, Bratislava, Ateliér videa a multimediálnej tvorby | AFAD, Bratislava, Studio of Video and Multimedia

András Cséfalvay sa prioritne venuje tvorbe videí, no napriek tomu jeho portfólio obsahuje i diela vytvorené v médiu malby, inštalácie, textové diela, ale i fotografiu. Tvorba čerstvého držiteľa Ceny Oskára Čepana za rok 2009 Andrása Cséfalvay odráža jeho chápanie videoumenia ako akéhosi gesamtkunstwerku, v rámci ktorého autor režíruje, vytvára hudbu, hrá, spieva. Jeho videá, často koncipované ako súčasť rozsiahlejších cyklov, konzekventne rozvíjajúce tému opery, sa vyznačujú vysokou dávkou intelektualizmu, no napriek tomu nepostrádajú humor a iróniu. Zaujímavým momentom Cséfalvayovej tvorby je používanie výlučne anglického jazyka, čo do istej miery súvisí s autorovým národnostným pozadím – jeho rodina patrí k pôvodným bratislavským Maďarom. Cséfalvay sa necíti ani Maďarom ani Slovákom a ľahšie sa identifikuje so škandinávskymi krajinami. Angličtinu chápe ako univerzálny jazyk zrozumiteľný širokému spektru divákov. Ideu severského človeka (anima nordensis) spracováva Cséfalvay v inštalácii *Idea of the North*, 2009, kde čiastočne vysvetľuje, čiastočne mysticizuje svoj vlastný postoj k severskému človeku, ktorým je „sentimentálny, možno až infantilný idealizmus.“

Although András Cséfalvay deals primarily with videoart his portfolio includes also the works executed in the medium of painting, installation, textual works and photography. The work of 2009 laureat of the *Oskar Čepan Award* reflects his perception of videoart as a gesamtkunstwerk, within the frame of which he directs, composes music, acts, sings. His videos, often conceived as a part of extensive cycles, consequently evolving the topic of the Opera, are characterised by strong intellectualism without lacking humour and irony. The interesting feature of Cséfalvay`s work is an exclusive use of English. It is related to the author`s national background – his family belongs to the genuine Hungarians settled in Bratislava. Cséfalvay does not feel up to a Hungarian nor Slovak and much more easily identifies himself with the Scandinavian countries. He perceives English as a universal language understandable for the wide spectrum of viewers. He deals with the identity and idea of a Nordic man (anima nordensis) in his installation *Idea of the North*, 2009 where he partly explains, partly mystifies his own attitude towards a Nordic man and his „sentimental, maybe even infantile idealism“ about this issue.

Mária Čorejová * 1975, Bratislava

<http://mariacorejova.13m3.sk/>
maria@13m3.sk

Vzdelanie | Education

2000 – 2003 VŠVU, Bratislava, Doktorandské štúdium | AFAD, Bratislava, Doctorate study
2002 – 2003 Art Institute of Boston, MA, USA, Fulbrightovo štipendium | Fulbright scholarships
1994 – 2000 VŠVU, Bratislava Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI
1998 University of Houston, Clear-Lake, TX, USA
1997 Slippery Rock University, PA, USA

Mária Čorejová je autorkou plynule sa pohybujúcou vo viacerých médiách od maľby, z ktorej vyšla a ku ktorej sa neustále vracia, až po inštaláciu a video. Zaujímavosťou autorkinej tvorby je častá spolupráca na projektoch s inými umelcami, predovšetkým s Michaelou Rázusovou Nociarovou. Vo svojich spoločných projektoch umelkyne dlhodobejšie rozvíjajú skúmanie možností komunikácie, priateľstva a zdvojeného subjektu, čo dokazuje i ich diplomová práca z roku 2000 Cesta od mojej reality k tvoju obrazu ako i video koláž Spoločná hladina, 2001, v jednom obraze prepájajúca dve odlišné obľúbené športové činnosti. Privátnou sférou života sa Čorejová zaoberá i vo svojej vlastnej tvorbe. V sérii malieb Home Edition a Uhol pohľadu, 2009 zachytáva zdánlivo banálne a nedôležité objekty našej každodennej reality – prázdne kreslo, perinu s vankúšom, loptu.....Sú to predmety spoluvytvárajúce náš život. Na prvý pohľad sú možno bezvýznamné, no spôsobom ich prevedenia ich Čorejová „glorifikuje“, posúva až do roviny ikon nášho každodenného života. V inštalácii Uhol pohľadu, 2006 sa autorka posunula zo sféry privátnej do sféry spoločensko-kultúrnej, kde sa zamýšľala nad úlohou ženy matky, ženy živiteľky rodiny v dnešnej spoločnosti, konfrontujúci svoj „uhol pohľadu“ so zaužívanými kultúrno-spoločenskými stereotypami.

Mária Čorejová is the artist continuously moving between various media ranging from painting, which marks her beginnings and to which she constantly returns, to installation and video. Čorejová is remarkable for her frequent cooperation with other artists, especially with Michaela Rázusová Nociarová. In their common projects the two artists exploit the possibilities of communication, friendship and a doubled subject. This focus is manifested in their diploma work **The Journey from My Reality to Your Picture** from 2000 and in a video collage **The Common level**, 2002 where in one picture are documented two different sport activities popular with the artists. The most of Čorejová's works reflect the private sphere of living. In a series of painting **Home Edition** and **Point of View**, 2009 she captures seemingly banal and irrelevant objects of our everyday reality – an empty arm chair, duvet and pillow, ball – objects co-creating our lives. At first sight these objects might seem insignificant but the way of their execution „glorifies“ them and almost makes them the icons of our everyday lives. In the installation **Point of View**, 2006 Čorejová shifts her interest from the private sphere to the socio cultural issues contemplating the role of a woman as a mother, as a bread-winner in a current society confronting her „point of view“ with the exerted social stereotypes.

Mira Gáberová * 1979, Lučenec

<http://miragaberova.com/>
mirkagabka@yahoo.com

Vzdelanie | Education

2000 – 2006 VŠVU, Bratislava Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI
2002 University of Newcastle, Newcastle upon Tyne, Great Britain
Academy of Fine Arts, Budapest, Hungary

Intenzívny a konzekventne sa vyvíjajúci autorský program Miry Gáberovej reflektuje jej neustále analytické skúmanie a premýšľanie o umeleckom procese ako i silné konceptuálne ukotvenie výsledných prác. Pre Gáberovej tvorbu je typická silná vizualita a estetizácia diel, narábajúca so všeobecne platnými symbolmi. Jej videá sú charakteristické lyrickým zafarbením, nostalgickou, či dramatickou atmosférou. Výrazová sila videí Miry Gáberovej pramení z dôkladnej a premyslenej symbiózy zvukovej stopy a obrazového strihu. Jej videá, vyznačujúce sa akousi novou patetickosťou a snovou lyrikou, zriedkakedy narušené humorom, reflektujú autorkine subjektívne zážitky, predstavené prostredníctvom repetitívne vykonávaných statických činností hlavných aktérok, asociatívnym strihom prepájaných so zábermi na pohľady do snových krajín. Hoci po obsahovej stránke pracuje s témami zo ženského sveta, jej prejav nie je feministicky agresívny a Gáberová sofistikovaným a inteligentným spôsobom dokáže adresovať a rozvíjať problémy týkajúce sa súčasného ženského sveta. Dôležitú súčasť v Gáberovej tvorbe zohráva i maľba. I tu sa prejavuje rýdzo žensky. Jej maľby, vykazujúce až barokový charakter, a to predovšetkým v sérii sprejových malieb Gold, opäť útočia na diváka svojou silnou vizualitou a dekoratívnosťou.

Intensive and consequently evolving artistic programme of Mira Gáberová reflects her constant analytical exploration and contemplation about an artistic process as well as a strong conceptual background of her works. Her works are characterised by a strong visuality and aesthetic value actively employing generally valid symbols. Her videos possess a peculiar lyrical colouring, nostalgic or dramatic atmosphere. Expressive power of Mira Gáberová's videos stems from thoroughly thought-out symbiosis of sound and editing. Her videos, distinguished by new patheticism and dream-like lyricism, seldom interfered with humour, reflect the author's personal experiences presented through dream-like, repeatedly performed static activities of main female characters linked with views of dreamy landscapes by means of an associative editing. Although from the point of view of content she addresses the issues of the female world her expression is not aggressive as in cases of feminist artists but highly intelligent and sophisticated. Painting is also important for Gáberová's artistic practice and it is also all female-like. Her paintings, possessing almost baroque-like features, especially in a series of spray paintings Gold, attack the viewer with its vigorous visuality and decorativeness.

Marek Kvetán *1976, Bratislava

<http://kvetan.net/>
marek@kvetan.net

Vzdelanie | Education

1999 – 2001

VŠVU, Bratislava, Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI

1999

Technická univerzita | Technical University Brno – Faculty of Fine Arts, Czech Republic

1995 – 1999

VŠVU, Bratislava, Ateliér slobodnej kreativity | Department of Sculpture, Studio of Free Creativity

1990 – 1994

Škola užitkového výtvarníctva | School for Applied Arts, Kremnica

Tvorba Mareka Kvetána je od začiatku ovplyvnená prácou s novými médiami. Z obsahového hľadiska sa Kvetán sústreďuje na spochybňovanie tradičných komunikačných schém, zaoberá sa problematikou opodstatnenosti umeleckej tvorby, či samotnou podstatou umenia. Značná časť jeho tvorby sa koncentruje na zmenu vnímania vizuálneho obrazu divákom, neobmedzenosť informačných zdrojov a mediálnu manipuláciu. Kvetán bol jedným z prvých mladých umelcov, ktorí začali dôsledne využívať technologické možnosti špeciálnych softvérov na spracovanie obrazu. Digitálna analýza obrazu má u Kvetána dve polohy. Autor buď štruktúry obrazových či textových predlôh transformuje (série TXT, Idoc, Compression), alebo eliminuje v pôvodnom obraze isté prvky, čím sa vedome pohráva s divákovým vnímaním. (napr. cykly VIDOC a New City). V sérii „digitálnych grafik“ Compression, 1999/2000 zkomprimoval celý film do jediného obrazu. Obdobným projektom je séria TXT, 2003, kde pomocou špeciálneho softvéru pridáva textom z vybraných literárnych diel farebnú hodnotu a IDOC (2002 – 2005), v ktorom statický obraz rozkladá na vertikálne a horizontálne línie. Série VIDOC (2000 – 2002), New City (2000 – 2005) sú výsledkom počítačovej manipulácie fotografií bežných záberov veľkomiest, kde odstránením známeho prvku dochádza k narušeniu možnosti identifikácie daného mesta. Ostatná Kvetánova tvorba i naďalej využívajú možnosti digitálnych technológií, no bez hlbšieho vzťahu k statickému obrazu.

From the very beginning the work of Marek Kvetán has been influenced by new media. Kvetán focuses on questioning the traditional communication schemes as well as the very nature of art and its right to exist in a current society. The most of his works deal with a change of perception of a visual image, unrestrictedness of information channels and media manipulation. He was one of the first young artists who began consistently using technological potential of the special image processing softwares. Digital analysis of an image has two faces in Kvetán's work. The author either transforms the structure of pictorial or textual patterns (TXT, Idoc, Compression) or eliminates in the original image certain elements and consciously plays with a viewer's perception (e.g. VIDOC a New City). In a series of „digital graphics“ Compression 1999/2000 he compressed the whole feature film into one image. In the project TXT, 2003 using special software he converts texts from the selected literary works into colourful abstract fields. In a series IDOC (2002 – 2005) a static image is split into vertical and horizontal lines. The series VIDOC (2000 – 2002), New City (2000 – 2005) are based on a computer manipulation of photographs of the world cities where its identification by removing a well known feature of the city interior is hindered. Kvetán's latest spatial, conceptual projects make also use of digital technologies but without a closer relation to a static image.

Marcel Mališ *1978, Bratislava

marcel.malis@stonline.sk

Vzdelanie | Education

2001 – 2007

VŠVU, Bratislava, Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI

Pre Marcela Mališa je charakteristická orientácia na médium maľby, no umelec sa neobmedzuje len na ňu a z času na čas „zablúdi“ i do oblasti objektu, či digitálnej fotografie. Mališove diela s iróniou a nadsázkou ponúkajú kritickú reflexiu súčasnosti. Kritizujú konzum a kapitalizmus poukazuje Mališ prostredníctvom svojich diel na klamlivý dojem slobody jednotlivca v spoločnosti manipulujúcej i privátne sféry. Po štýlovej stránke jeho diela zahŕňajú širokú škálu prístupov od silných fotorealistických tendencií až po expresívne formy. Mališovo experimentovanie s možnosťami maľby, neustála snaha prekonať jej viazanosť na dvojrozmernú plochu, sa odráža už v jeho diplomovej práci Les Fauves devant et deriere, 2007, kde obraz prostredníctvom pridaných materiálov expanduje do priestoru. V otvorenom cykle, zatiaľ 12 malieb, Untitled poukazuje autor na všadeprítomnú obsesiu brandingom – značkovosťou. Série hyperrealistických „portrétov“ nákupných tašiek obchodných domov natiahnutých na ľudských hlavách, je kritikou konzumu a nákupnej obsesie dnešného človeka. Spolu s Martinom Špircom ako umelecké duo Purasawo vytvorili pre výstavu Plus mínus XXI inštaláciu Purasawo.

Marcel Mališ focuses on the medium of painting but is not strictly restricted to this medium and sometimes wanders into the realm of object or digital photography. Mališ's works using irony and mockery offer a critical reflection of the present time. Criticising consumerism and capitalism Mališ draws attention to a deceptive impression of the freedom of an individual in a society manipulating also the private spheres of our lives. From the point of view of style his works reflect a wide range of approaches ranging from strong photorealistic tendencies to expressive forms. Mališ's experimenting with the possibilities of painting, a constant attempt to overcome its bonds to a 2-dimensional surface is present already in his diploma work **Les Fauves devant et deriere**, 2007, where the picture by means of added materials expands into the space. In an open series of, so far 12, paintings **Untitled** the artist addresses the omnipresent obsession with branding. The series of hyperrealistic „portraits“ of shopping bags of various brands and supermarkets stretched on human heads criticises consumerism and the shopping obsession of a current man. Together with Martin Špirec aka artistic duo **Purasawo** he created the installation **Purasawo** for the exhibition **Plus Minus XXI**.

Katarína Morháčová * 1986, Bratislava

katarina.morhacova@gmail.com

Vzdelanie | Education

Súčasnosť | Present

od | from 2005

Ateliér | Studio IN, doc. Ilona Németh, akad. mal., ArtD.

VŠVU, Bratislava, Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI

Katarína Morháčová vo svojej tvorbe veľa experimentuje a do „priestoru“ malby prináša nezvyčajné materiály a techniky / výšivka, nite, textilné aplikácie, flitre/, ktorými podporuje vizuálne pôsobenie výsledných diel. Príkladom je séria *Garden of Eden*, 2008, pozostávajúca z troch diel kombinujúcich abstraktnú, plošnú, podkladovú olejovú alebo akrylovú malbu s realistickým, plastickým prvkom prevedeným vo forme výšivky, flitrov, či inej textilnej aplikácie. Ďalšia séria veľkoplošných malieb *Pleasures*, 2007 odzrkadľuje i autorkin zmysel pre humor a ironické pohrávanie sa s ikonami pop kultúry – krvácajúci banán či prasknutý nafukovací Mickey Mouse, či znalosť dejín umenia a schopnosť vysoko aktuálne reagovať a spracovať diela starých majstrov – práca *Untitled (After Frans Snyders)*, 2008). Zaujímavý je i Morháčovej presah do iných médií, predovšetkým do oblasti priestorovej inštalácie (inštalácia pozostávajúca z 15 000 ihiel *Presence of Absence, Absence of Presence*, 2009).

In her works Katarína Morháčová experiments a lot and brings into the „field“ of painting unusual materials and techniques /embroidery, threads, fabric, spangles/ thus enhancing a visual expresiveness of her works. As an example serves a series *Garden of Eden*, 2008 consisting of three works where a realistic, plastic element executed in a technique of embroidery, spangles is embedded in an oil or acrylic surface. Her series of large-scale paintings *Pleasures*, 2007 reflects her sense of humour and ironic play with the icons of pop culture – bleeding banana, pierced air Micky Mouse or a good knowledge of art history and her ability vividly and creatively „process“ masterpieces of the old masters – *Untitled (After Frans Snyders)*, 2008). It is interesting to observe Morháčová’s overlap into the other media, especially space installations /installation consisting of 15 000 needles, *Presence of Absence, Absence of Presence*, 2009.

Monika Mikyšková * 1983, Žilina

monikamikyska@yahoo.com

Vzdelanie | Education

2003 – 2007

2004

2002 – 2003

VŠVU, Bratislava, Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI

University New Castle upon Tyne, GB

VŠVU, Bratislava Ateliér malby | AFAD, Bratislava, Painting Studio, Prof. Ján Berger

Tvorba Moniky Mikyškovej je syntézou podnetov a informácií načerpaných počas jej štúdia na VŠVU, kde navštevovala ateliér klasickej malby prof. Jána Bergera a svoje štúdium ukončila u Daniela Fischera. Autorka pracuje výhradne v médiu malby a jej práce predstavujú veľmi ženskú a senzitivnú líniu v súčasnej malbe. Pre Mikyškovej malby je charakteristická fragmentárnosť, symbolickosť a silná naratívnosť. Jednotiacim prvkom jej diel je ľudská figúra, polofigúra, či fragment ľudského tela umiestnený v nehybnom priestore. V jej obrazoch vibruje nehybná atmosféra, akoby sa v nich na chvíľu zastavil čas. Prítomný metafyzický pokoj je však narušovaný neurčitým a ťažko popísateľným napätím. Mikyškovej skoršie malby nie sú dramatické, nie je tu prítomná dravosť, všetko je viac mäkké a splývavé. V novších prácach autorka volí expresívnejší spôsob vyjadrenia (*Bride, Don’t look at my side*, 2009) – nastupuje výrazná obrysová línia, prostredníctvom ktorej autorka definuje tvary. Nervný charakter línie navodzuje u diváka pocit nepokoja, sklúčenosti, čo podporuje i voľba námetov – štylizované portréty plačúcich, či smútiacich žien.

Monika Mikyšková’s artistic practice reflects her studies at the AFAD where she attended the studio of classic painting of prof. Ján Berger and completed her studies at the studio of prof. Daniel Fischer. She works exclusively in the medium of painting and represents a very feminine and sensitive way of painting. Her paintings are characterised by fragmentariness, symbolism and narrative-ness. The unifying element of all her works is a man – a figure, half-figure or a face; a figure in a space, a couple or a detail of a human body. The metaphysical tranquility is disrupted by an indefinite, nameless tension. Mikyšková’s early paintings are not dramatic in their expression, they are smooth, refined in a meaning and colour wrapped in a peculiarly quiet and solemn atmosphere. In her latest works the author uses more expressive way of representation (*Bride, Don’t look at my side*, 2009) – the distinctive contour line appears – using it the artist defines the shapes. The disturbing character of the line brings about a feeling of anxiety and sadness intensified by the chosen topics – stylized portraits of crying or mourning women. Our reality is present in her pictures but eventually nothing real can be deciphered, everything is stylized and narrated by the author from her own perspective. The story, author’s own observation of the world and its consequent painterly transformation is the most important for Mikyšková’s artistic practice.

Katarína Poliačiková *1982, Myjava
katarina.poliackova@gmail.com

Vzdelanie | Education:

2006 – 2008

VŠVU, Bratislava, Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI

2002 – 2006

AU, Banská Bystrica, Fakulta výtvarných umení | AA Banská Bystrica, Department of Fine Arts

Katarína Poliačiková prostredníctvom svojej tvorby, počnúc priestorovými inštaláciami až po silne koncepcne zakotvené maliarske diela, vnáša do kontextu slovenského umenia nie často reflektované témy súvisiace predovšetkým s fenoménom pamäte a hľadáním vlastnej identity – či už osobnej alebo autorskej. Z tohto hľadiska je zaujímavá Poliačikovej diplomová práca – obrazový triptych *Môj otec, jediná fotka, jeden vzor, ideálna pamäť*, 2008, v ktorom autorka na základe jedinej nájdenej fotografie svojho otca, ktorého nikdy nepoznala, fiktívne „rekapituluje“ rôzne etapy ich „spoločného“ života. Multiplikovaná postava otca sa v obrazovej ploche stáva takmer abstraktným výtvarným vzorom. Autobiografického charakteru sú i ďalšie Poliačikovej diela: *Autoportrét 6. 6. 2008*, *fotografie Him and Me*, ktoré boli súčasťou inštalácie *After Felix Gonzales Torres*, *cyklus fotografií I go through all this before you wake up*, či inštalácia *Sweet Home 1982*. Z formálneho hľadiska sa Poliačikovej práce vyznačujú minimalistickou zdržanlivosťou, avšak bez toho aby postrádali silný emotívny náboj.

Through her works, ranging from installations to conceptually rooted paintings, Poliačiková introduces into the context of Slovak art not often reflected themes addressing a phenomenon of memory and a process of searching for the identity – personal or of an author. From this point of view is interesting Poliačiková's diploma work – the pictorial triptych **My Father: the only picture, one pattern – one hero, an ideal memory**, 2008. The author has never seen her father. On the basis of a found photograph of her father she fictionally „recapitulates“ different stages of their „common“ life. The multiplied figure of her father becomes in a pictorial composition almost an abstract pattern. Also other works of Poliačiková possess an autobiographical feature: **Self-portrait 6. 6. 2008**, photographs **Him and me** which were a part of the installation **After Felix Gonzales Torres**, a series of the photographs **I go through all this before you wake up**, or the installation **Sweet Home 1982**. From the formal point of view her works are minimalistically restraint without lacking a strong emotional impact on a viewer

Michaela Rázusová Nociarová *1976, Banská Bystrica
nociarova@yahoo.com

Vzdelanie | Education:

2000 – 2003

VŠVU, Bratislava, Doktorandské štúdium | AFAD, Bratislava, Doctorate study

1994 – 2000

VŠVU, Bratislava, Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI

1990 – 1994

Škola užitkového výtvarníctva | School for Applied Arts, Kremnica

Tvorbu Michaely Rázusovej Nociarovej už niekoľko rokov charakterizuje až obsesívne skúmanie vody, vodnej hladiny, podvodného sveta, či rozhrania medzi svetom pod a nad hladinou. Fenomén podvodného sveta poskytuje Nociarovej možnosti skúmať i formálne otázky maľby, predovšetkým problematiku svetla, pohybu, farby a deformáciu tvaru. V nekonečných „vodných“ kompozíciách pozoruje autorka transformáciu ľudskej postavy, ktorú svetlo na vodnej hladine mení niekedy až na neidentifikovateľný abstraktný tvar, pozostávajúci z farebných a svetelných škvŕn. Častým momentom jej podvodných malieb je i narábanie s ilúziou – mätením diváka – kde sa nachádza hranica medzi reálnym svetom a svetom ticha pod hladinou. Tematiku vodného sveta spracovala i v performance *Kŕmenie mora*, 2002, v ktorom sa snažila preniknúť do podstaty tohto živlu, komunikovala s ním a kŕmila ho, prisudzujúc mu takmer ľudské vlastnosti. Okrem maľby autorka tvorí i v médiu inštalácie a videa, kde na viacerých projektoch spolupracovala s Máriou Čorejovou.

For many years the work of Michaela Rázusová Nociarová has been characterised by almost obsessive examination and observation of water, water surface, under-water world or the interface between the world under and above the water surface. The phenomenon of the under water world provides Nociarová with the possibilities to exploit also the formal questions of paintings, in the first place the issues of light, movement, colour and deformation of shape. In never ending „water“ compositions the author observes the transformation of a human figure which by the changing light on a water level is changed into almost an unidentified, abstract shape consisting of colourful and light spots. In her under water paintings she often deals with the illusion – perplexing the viewer – where is the boundary between the real world and the world of silence. The topic of the water – sea world was addressed also in the performance **Feeding of the sea**, 2002 where the author tried to perceive the very nature of the element, she communicated with it, fed it, attributed it with almost human qualities. Apart from painting author works also in the medium of installation and video. She has cooperated on various projects with Mária Čorejová.

Martin Špirec * 1980, Čadca
martinspirec@gmail.com

Vzdelanie | Education:

- 2001 – 2007 VŠVU, Bratislava, Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI
- 1998 – 2000 Škola užitkového výtvarníctva | School for Applied Arts, Bratislava
- 1995 – 1998 Stredné odborné učilište strojárské | Middle School for Engineering, Čadca

Tvorba Martina Špirca reflektuje umelcovu nespútanú radosť z tvorivého procesu. Špirec na tvorbu svojich diel nepotrebuje veľa. Stačí fotoaparát v telefóne, kúsky kartónu, zvyšky farieb a na svete je unikátne umelecké dielo. Dôležitou súčasťou jeho autorského programu je zapojenie nadsázky, humoru a irónie. Prostredníctvom svojich diel autor primárne paroduje okolitú realitu, všíma si nebadané momenty nášho každodenného života, ktoré vtipne komentuje vo svojich dielach. Charakteristickým príkladom jeho umeleckého prejavu je diplomový projekt *Zátišie* – akryl na plátne z roku 2007, kde Špirec pomocou materializácie roviny plátna malby, vytvára trojrozmerné priestorové objekty vyznačujúce sa vtipnými a ironickými odkazmi na súčasnú globalizovanú spoločnosť. Spolu s Marcelom Mališom ako umelecké duo Purasawo vytvorili pre výstavu *Plus minus XXI* inštaláciu Purasawo.

The work of Martin Špirec reflects the artist's unrestrained joy from the creative process. Špirec does not need much to create his works. It's enough for him to use a phone camera, pieces of cardboard, remains of paints and a unique art work appears. The important part of his work is the involvement of mockery, humour and irony. Through his works the artist primarily mocks the reality that surrounds him, he notices imperceptible moments of our everyday life on which he wittily comments. The most characteristic of his artistic approach is his diploma project *Still life – acrylic on canvas*, 2007 where by means of materialization of a canvas of the painting he creates 3D spatial objects humorously reflecting our globalised society. Together with Marcel Mališ aka artistic duo Purasawo he created the installation *Purasawo* for the exhibition *Plus Minus XXI*.

Veronika Šramatyová * 1977, Zvolen
<http://www.veronikasramatyova.com/>
veronikasramaty@yahoo.com

Vzdelanie | Education:

- 2005 – 2008 VŠVU, Bratislava, Doktorandské štúdium | AFAD, Bratislava, Doctorate study
- 1996 – 2003 VŠVU, Bratislava, Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI
- 2001 – 2002 VŠVU, Bratislava, Ateliér malby a iných médií | AFAD, Bratislava, Studio of Painting and Other media
- 2001 AFAD Poznań, PL, Ateliér sochy | Studio of Sculpture and Free Creation, prof. Jan Berdyszak
- 1992 – 1996 Škola užitkového výtvarníctva | School for Applied Arts, Kremnica

Tvorba Veroniky Šramatyovej sa pohybuje v širokom diapazóne viacerých médií od malby, cez inštaláciu až po performance, kde autorka tematizuje problematiku umeleckého diela, jeho miesto v dnešnej spoločnosti a to, čo ona za umenie považuje. Výraznú časť jej tvorby predstavuje malba, pre ktorú je príznačný silný hyperrealizmus s výrazným neokonceptuálnym zafarbením. Autorka poväčšine tvorí tematicky uzavreté cykly malých formátov s precízne prevedeným, no realisticky neosobným rukopisom. Príkladom je séria *Vchody*, 2003 a 2007 pozostávajúca z 23 maloformátových pohľadov na vchody domov, v ktorých autorka doteraz bývala. Vecný, neosobný, rýdzo dokumentačný spôsob záznamu je v kontraste so zvolenou témou – súkromím a domovom, ktorá je reflektovaná veľkosťou zvoleného formátu (12 x 8 cm). V obdobnom duchu sa nesie i letná dovolenková séria malieb *Hobby Painting*, 2008, kde Šramatyová balansuje na pomedzí dobrého vkusu a gýču a kladie si otázku, kde je hranica medzi tým, čo ešte je a čo nie je v súčasnosti považované za umenie. V snahe vybudovať vlastnú umeleckú zbierku odštartovala v roku 2005 projekt *Barter Collection*. Autorka zhotoví fotografický portrét konkrétneho umelca, následne v technike gvašu ho preniesie na papier a vymení za jeho umelecké dielo. Projekt je otvorený a postupne pribúdajú nové diela.

The work of Veronika Šramatyová involves a wide diapason of various media ranging from painting, installation to performance where the author addresses an issue of an art work, its position in a current society and asks what a current society understands under the notion „art“. A significant part of her work is dedicated to painting characterised by strong hyperrealism with a significant neoconceptual colouring. The author usually creates thematically closed series of small paintings featuring a precise, realistically impersonal handwriting. Example of this is a series *Doorways*, 2003 and 2007 featuring 23 small scale views of the doorways of houses where the author has lived up till now. Objective, impersonal, documentary-like way of execution contrasts the chosen topic – privacy and home reflected in the series only by a size of the format (12 x 8 cm). The similar approach is used in a holiday series of paintings *Hobby Painting*, 2008 where Šramatyová wittily balances on the boundaries of the good taste and a kitch. In an effort to create her own art collection in 2005 she launched her project *Barter Collection*. The artist creates a photographic portrait of a particular artist, she repaints it on a paper using a gouache technique and exchanges for an art work of a portrayed artist. The project is open and there are constantly new acquisitions.

Milan Vagač *1987, Bratislava
milan.vagac@gmail.com

Vzdelanie | Education:
Súčasnosc | Present
2002 – 2006

VŠVU, Bratislava, Ateliér ±XXI | AFAD, Bratislava, Studio ±XXI
Škola užitkového výtvarníctva | School for Applied Arts, Bratislava

Milan Vagač patrí napriek nízkemu veku už medzi výrazné osobnosti ateliéru s jasne vyhraneným umeleckým programom založeným predovšetkým na skúmaní formálnych ako i obsahových možností maliarskeho média. V skorších prácach, takmer abstraktného charakteru pozostávajúcich z architektonických prvkov, sa primárne venoval štruktúre a formálnemu tvoreniu obrazovej kompozície, pohrával sa s možnosťami divákovho vnímania (Kompozícia I, II, III, 2007). Postupne zaraďuje do obrazov i figurálne prvky, či výseky reality, ktoré buď nanášaním ďalších vrstiev farieb prekrýva a zahmlieva (Púťová atmosféra, Dúha po havárii, 2008) alebo rôznymi spôsobmi skladá do obrazových kompozícií (RGB režim, Továreň, Virtuálna spomienka, 2008). Vagač sa neuspokojuje s vymedzenou obrazovou plochou, snaží sa nachádzať formáty vyhovujúce jeho maliarskemu vyjadreniu – po tvarovej stránke neobvyklé formáty, alebo skladanie jednotlivých menších obrazov do väčšieho kompozičného celku.

Despite his young age Milan Vagač belongs among the significant personalities of the studio with a clearly determined artistic programme primarily based on an examination of formal and contextual boundaries of painting. In his earlier works, almost abstract compositions built up with architectural elements, he primarily dealt with a structure and a formal constitution of a pictorial surface playing with a viewer's perception (Composition I, II, III, 2007). Gradually he incorporates into his paintings also figurative elements or segments of a reality which he either by placing other layers of colours tarnishes (Feast-like atmosphere, Rainbow after the accident, 2008) or combines into the pictorial compositions (RGB mode, The factory, Virtual memory, 2008). He does not do with a given pictorial surface and tries to search for the formats appropriate for his artistic expression – unusual shapes of formats or combination of smaller paintings into a one big composition.

V kontexte domáceho výtvarného umenia zaujíma maľba v poslednom desaťročí opäťovne významnú pozíciu a je jedným z najdôležitejších médií súčasného umenia tešiaco sa obľube predovšetkým v radoch najmladšej umeleckej generácie. Momentálne sa na Slovensku dajú zadefinovať dve najvýraznejšie centrá maľby – na bratislavskej Vysoké škole výtvarných umení (IV. ateliér prof. Ivana Csudaia a ateliér ± XXI prof. Daniela Fischera) a Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach.

• Výstava **Plus mínus XXI** predstavila výber z tvorby vybraných absolventov a študentov ateliéru prof. Daniela Fischera. Jej cieľom nebolo komplexné a vyčerpávajúce predstavenie všetkých absolventov „fischerovského“ ateliéru. Prostredníctvom prezentovaných diel sa výstava pokúsila dokumentovať široké spektrum umeleckých prístupov a stratégií rozvíjajúcich sa v ateliéri prof. Daniela Fischera, ktoré i napriek svojej odlišnosti spája spoločná snaha autorov o uchopenie umeleckého diela ako celku, reflektujúc ich neustále analytické skúmanie a premýšľanie o umeleckej tvorbe a silné konceptuálne ukotvenie výsledných prác. Výstava zámerné vynechala v rámci prezentácie tvorbu Daniela Fischera, čím sa snažila vyhnúť porovnávaniu pedagóga a jeho žiakov nehľadajúc v tvorbe mladých umelcov za každú cenu podobnosti a vplyvy tvorby ich pedagóga. Jednotliví autori sú predstavení ako autonómne umelecké osobnosti s vlastne zadefinovanými a rozmanitými výtvarnými programami. Okrem už overených mien slovenských *emerging artists* súčasnej slovenskej vizuálnej scény priniesla výstava **Plus mínus XXI** i niekoľko výrazných predstaviteľov najmladšej generácie, ešte študentov ateliéru. • Ústrednou témou ateliéru ± XXI je skúmanie podstaty obrazu a sledovanie procesov jeho vzniku s vysokou mierou konceptuálneho uvažovania. Narábanie s rozličnými prostriedkami, príznačné a charakteristické pre súčasné umenie je organicky a silno zakotvené v „dramaturgii“ ateliéru, ktorého študenti pri hľadaní nových umeleckých ideí, či výrazových prostriedkov aplikujú pestrosť a rôznorodosť prístupov. Popri médiu maľby sa v ateliéri paralelne experimentuje s novými médiami a integráciou ich výstupov do statického obrazu s presahmi predovšetkým do média maľby. Toto zameranie sa odráža i v prácach jednotlivých absolventov ako i súčasných študentov ateliéru D. Fischera, v ktorých tvorbe môžeme sledovať kreatívnu prácu s technickými možnosťami jednotlivých médií (video, inštalácia, objekt, fotografia). Zjednodušene môžeme konštatovať, že na jednej strane figuruje v ateliéri maľba. Tá je však vo väčšine prípadov výsledkom konceptuálneho prístupu a rafinovanej hry, v rámci ktorej je vizuálne priťažlivý povrch maľby často iba súčasťou zložitejšie štrukturovaného umeleckého procesu. Druhú skupinu tvoria autori, ktorí klasické médium maľby opustili v prospech videa, inštalácie no k maľbe sa priebežne stále vracajú, alebo maliarske médium prostredníctvom jeho kombinácie s inými médiami, posúvajú ďalej do polohy objektu a inštalácie, čím prekračujú jej 2D charakter. • Ateliér prof. Daniela Fischera počas svojej histórie „odchoval“ množstvo dnes už medzinárodne etablovaných umelcov. Medzi jeho absolventov patrí napríklad Roman Ondák, Anetta Mona Chisa, Cyril Blažo, Erik Binder či Marek Kvetán. Tvorba týchto umelcov, poznačená silným konceptuálnym uvažovaním, sa od počiatkov odvíja od práce s novými médiami, možnosťami digitálnych technológií, balansovaním a spájaním viacerých médií, či s nemateriálnymi formami umenia ako je akcia a performance. • Pestrá mozaika prístupov, rozličných materiálov a nových technológií figuruje i u mladších absolventov a študentov ateliéru. Formálna otvorenosť maľby novým podnetom z oblasti iných médií, jej následná kombinácia s nimi, posúva jej formálne, výrazové a významové možnosti ďalej, čím prekračuje jej klasicky definovaný charakter statického, závesného obrazu. Táto snaha spytovať a prostredníctvom rozličných prístupov a umeleckých stratégií prekonávať limity média maľby je silne ukotvená v tvorbe Lenky Cisárovej, Kataríny Poliačikovej, Kataríny Morháčovej, Milana Vagača, či Marcela Mališa. • Svoju mediálnu flexibilitu dokazujú mnohí odchovanci Fischerovho ateliéru i prácou priamo v médiu videa a inštalácie. Pre viacerých autorov je typická silná vizualita a estetizácia diel narábajúca s vlastnými intímnymi ale i všeobecne platnými symbolmi vyskladanými do videí s charakteristickým lyrickým zafarbením, nostalgickou, či dramatickou atmosférou (Mira Gáberová, Lenka Cisárová, András Cséfalvay). Iní s nadhľadom, vtípom a iróniou komentujú súčasnú globalizovanú spoločnosť so všetkými jej neduhmi (Martin Špirec), či upozorňujú na stratégie manipulácie v časoch informačného boomu (Marek Kvetán) využívajúc všetky dostupné technologické prostriedky. • Ďalší autori sa pokúšajú vysporiadať so samotným médiom maľby a cez rôzne staronové témy ho nanovo definovať a prostredníctvom rozličných maliarskych prístupov od silného hyperrealizmu s výrazným neokonceptuálnym zafarbením (Veronika Šramatyová), cez významovú hru symbolov a metafor (Marcel Mališ), fragmetárnosť, príbehovosť a symboličnosť (Monika Mikyšková, Mária Čorejová, Michaela R. Nociarová), či znovuobjavovanie priťažlivosti zobrazovania ľudskej tváre (Alena Adamíková) odkrývajú a artikulujú jeho ďalšie významové vrstvy a možnosti.

Within the framework of Slovak contemporary art painting regained a significant position during the last decade. It is one of the most important media of contemporary art being popular particularly with the generation of young artists. Currently we can define two most distinctive centres of painting in Slovakia – in Bratislava at the Academy of Fine Art and Design (the 4th studio of Prof. Ivan Csudai and Studio ±XXI of Prof. Daniel Fischer) and in Košice at the Faculty of Fine Arts of the Technical University.

• The exhibition **Plus Minus XXI** presented the selection of works of chosen graduates and students of the studio of Prof. Daniel Fischer. It did not intend to provide a comprehensive presentation of all the graduates of the “Fischer’s” studio but through presented works it attempted to document a wide spectrum of artistic approaches and strategies evolving in the studio which despite their differences are united by a common effort of the authors to perceive an art work as an entity reflecting their constant analytical examination and contemplation about an artistic practice as well as the strong conceptual background of works. The exhibition intentionally omits work of Daniel Fischer in order to avoid a comparison of the teacher and his students. The particular artists are presented as autonomous artistic personalities with their very own and diverse artistic programs. Apart from the names of young Slovak artists already established on a contemporary Slovak art scene the exhibition **Plus Minus XXI** features also a few of distinctive representatives of the youngest generation – the students of the studio. • The studio ± XXI focuses on an examination of image and observation of processes of its creation in conjunction with a strong conceptual thinking. The use of various media - approach typical of contemporary art – is naturally embodied in the contents of the studio where the students while searching for new artistic ideas or means of expression apply a diversity and variety of approaches. Beside painting the students experiment also with new media and their integration into a static image with overlapping predominantly into the medium of painting. The creative handling with technical possibilities of particular media (video, installation, object, photography) is evident in the works of the graduates as well as current students of the studio. To simplify we can state that on the one hand painting dominates in the studio. In many cases it is an outcome of a conceptual approach and sophisticated play where a visually attractive surface of the painting is often only a part of a more complicated, structured art process. The second group involves artists who left the classical medium of painting in favor of video, installation but they occasionally return to it, or combining the medium of painting with other media, they shift it to the sphere of object and installation and thus cross its 2D limits. • During its existence the studio of Prof. Daniel Fischer “has fostered” plenty of internationally established artists – Roman Ondák, Anetta Mona Chisa, Cyril Blažo, Erik Binder or Marek Kvetán. The work of these artists, marked by a strong conceptual thinking, goes from the very beginning hand in hand with a use of new media, explores the potential of digital technologies, balances on and combines various media or works with immaterial forms of art like action and performance. • The varied mosaic of approaches, various materials and new technologies is present also in the works of the younger graduates and students of the studio. The formal openness of painting to the new impulses from the field of other media, its subsequent combination with them, moves its formal, expressional and semantic possibilities further, thus crossing its classically defined character of a static and hanging picture. The attempt to address and by means of various approaches and artistic strategies to overcome boundaries of the medium of painting is significantly developed in the works of Lenka Cisárová, Katarína Poliačiková, Katarína Morháčová, Milan Vagač and Marcel Mališ. • Many graduates and students of the studio prove their media flexibility by working directly in the medium of video and installation. For more authors is typical a strong sense of visuality and aesthetics of works dealing with very own and intimate but generally valid symbols put together into videos with a distinctive lyrical coloring, nostalgic or dramatic atmosphere (Mira Gáberová, Lenka Cisárová, András Cséfalvay). The others with a hint of irony and humor comment on a current globalised society with all its vices (Martin Špirec), or call attention to the strategies of manipulation in the era of information boom (Marek Kvetán) using all accessible technological means. • Another group of artists tries to deal with the medium of painting itself. Using various old and new themes they attempt to newly define painting and through diversified painterly approaches ranging from strong hyperrealism with a distinctive neoconceptual coloring (Veronika Šramatyová) to a semantic play of symbols and metaphors (Marcel Mališ), fragmentariness, narrativeness (Monika Mikyšková, Mária Čorejová, Michaela R. Nociarová), or rediscovering of the portrait painting (Alena Adamíková) uncover and articulate its further semantic layers and possibilities.

Aj keď vidíš menej, vidíš viac ako ja, cyklus (výber) | Even If You See Less You See More Than Me, cycle (selection), olej na plátne | oil on canvas, 95 x 95 cm každý | each, 2008 – 2009

Nulová pozícia | Zero position, olej na plátne | oil on canvas, 170 x 170 cm, 2008

Praktický vešiak | Handy Rack „Fuck“, objekt | object, 2008

Odes to Sandberg, video inštalácia | video installation, 19min 59sec, 2008

Uhol pohľadu | The Point of View, akryl na plátne | acrylic on canvas, 100 x 100 x 100 cm, 2009

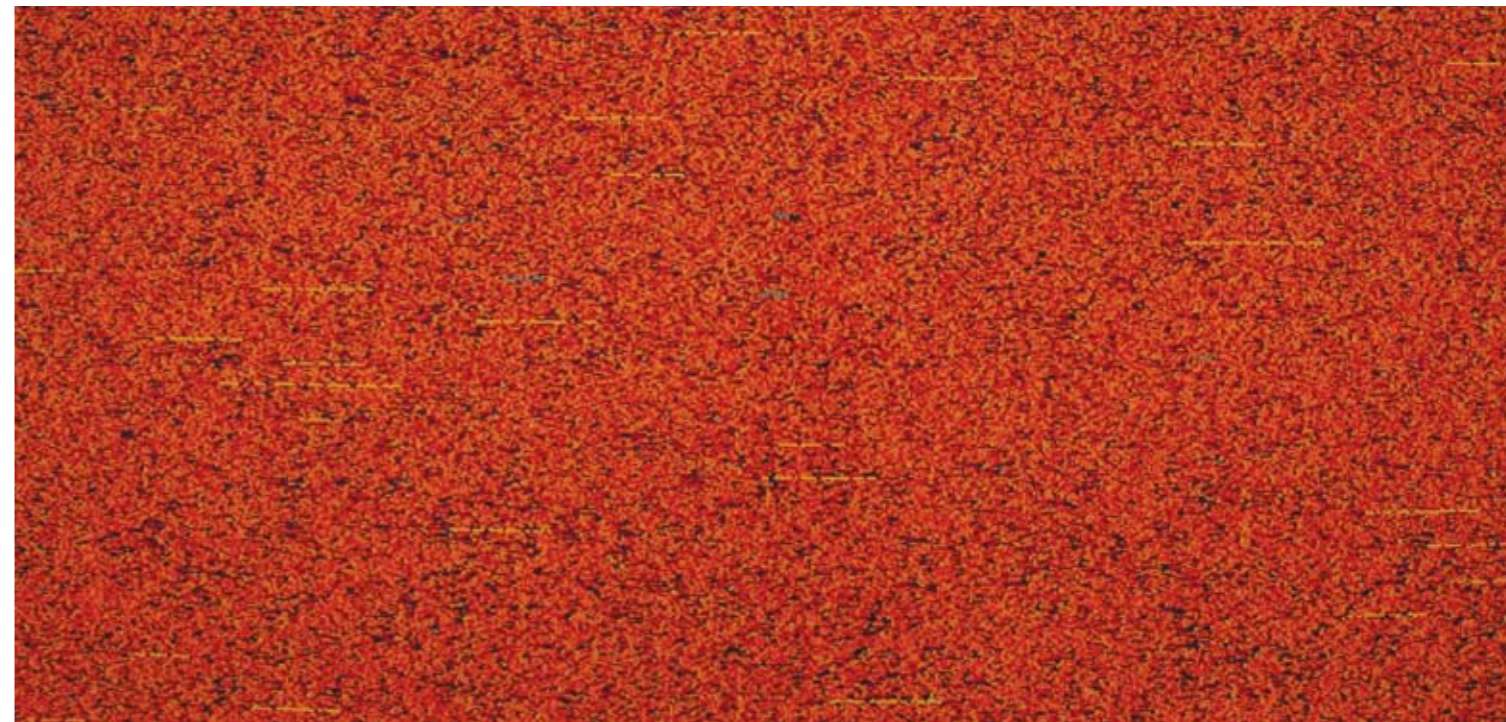

Forever, video, 3min 40sec, 2006

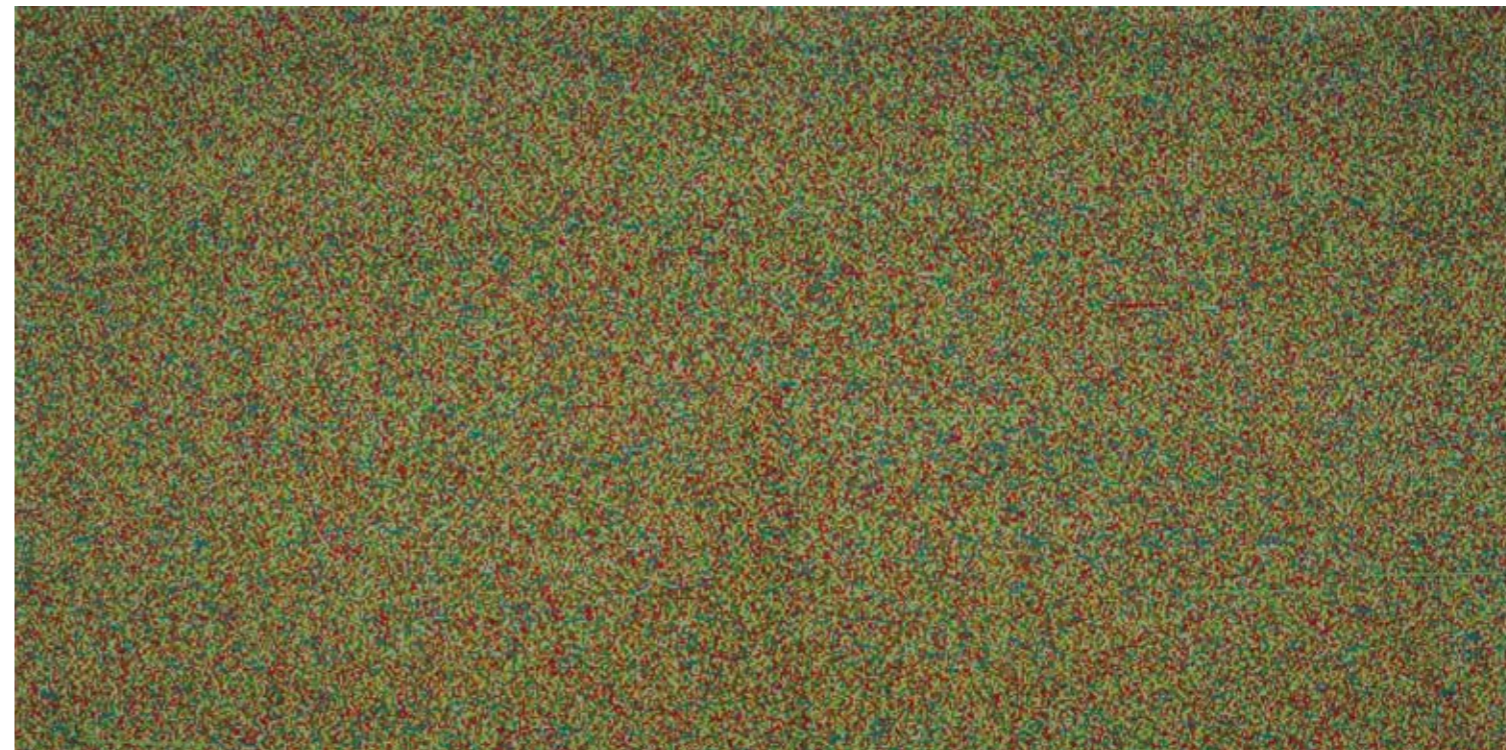

Maybenot, akryl na plátne i acrylic on canvas, 230 x 190 cm, 2008

Reflectors, Light installation, 220 x 150 x 100 cm, 2008

Der Steppenwolf, z cyklu I from the cycle TXT, C-print, akryl I acrylic, 200 x 100 cm, 2003

The Hitch Hicker's Guide to the Galaxy, z cyklu I from the cycle TXT, C-print, akryl I acrylic, 200 x 100 cm, 2003

Untitled, olej na plátne | oil on canvas, 190 x 390 cm, 2008 – 2009

Il pleut / pleure pas dans cet pays la, akryl, olej, výšivka na plátne | acrylic, oil, embroidery on canvas, 200 x 400 cm, 2008 (v pozadí I in the back)

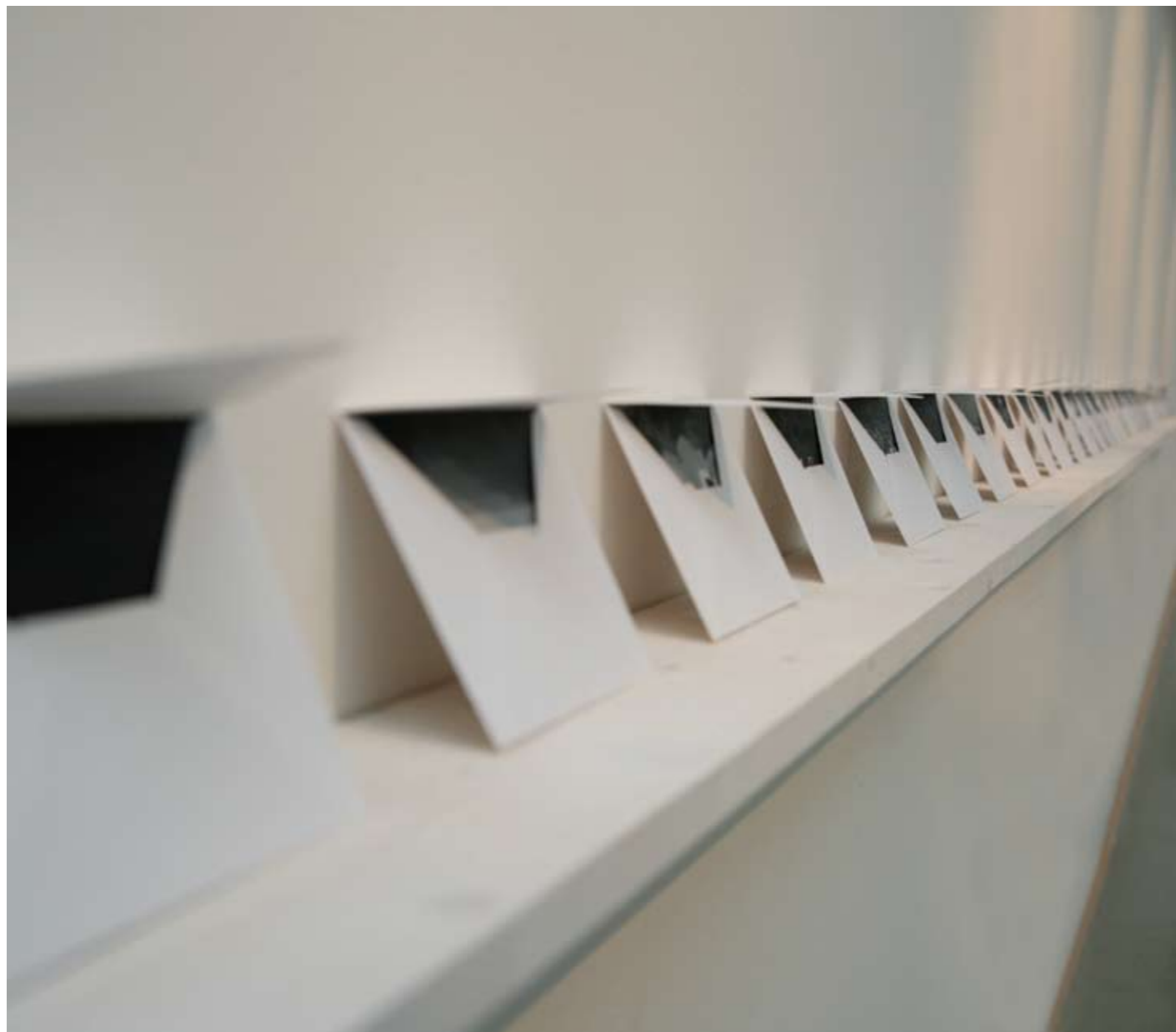
Untitled, zo série I from the series Pleasures, akryl, niť na plátne | acrylic, thread on canvas, 200 x 200 cm, 2007

Untitled 1, 2, akryl na plátne | acrylic on canvas, 100 x 80 cm, 2009

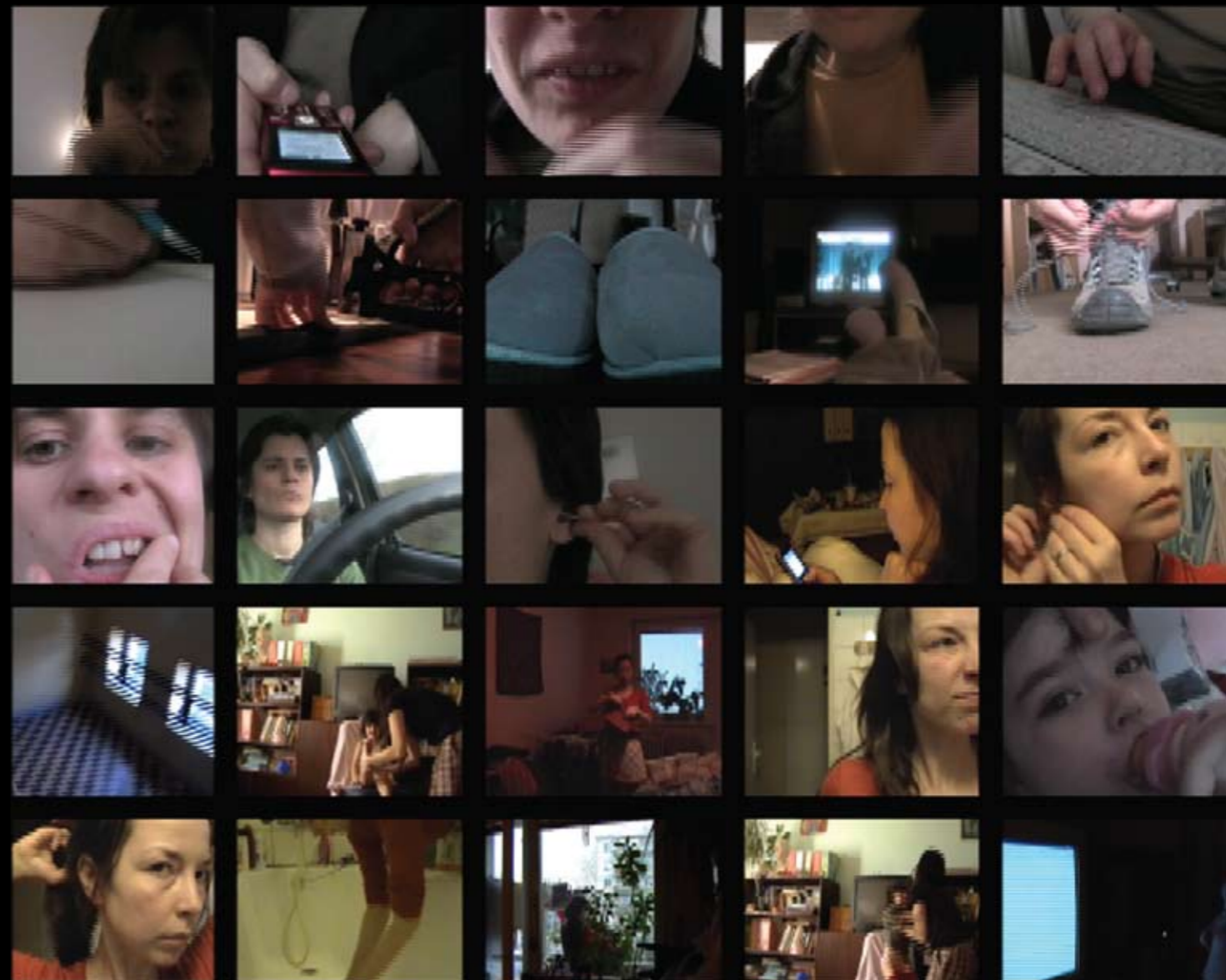
Bride, akryl na plátne | acrylic on canvas, 145 x 192 cm, 2009

Snažím sa predstaviť si koniec I Am Trying To Imagine The End, inštalácia I installation, 2009

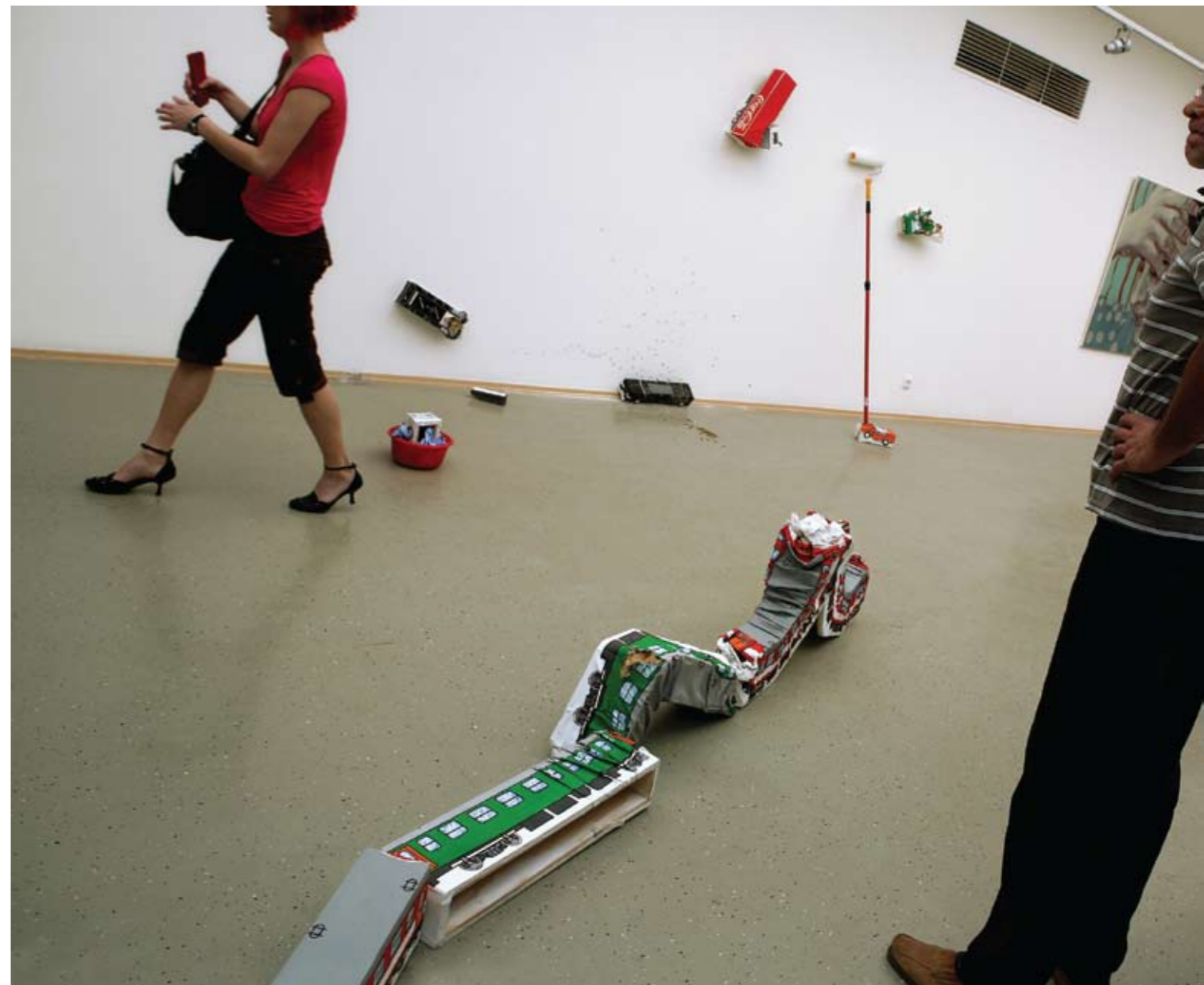

Spoločná hladina 3 | The Common Level 3, video, loop, 1min 34 sec, 2001

The Common Day, video, loop, 1min 55 sec, 2008

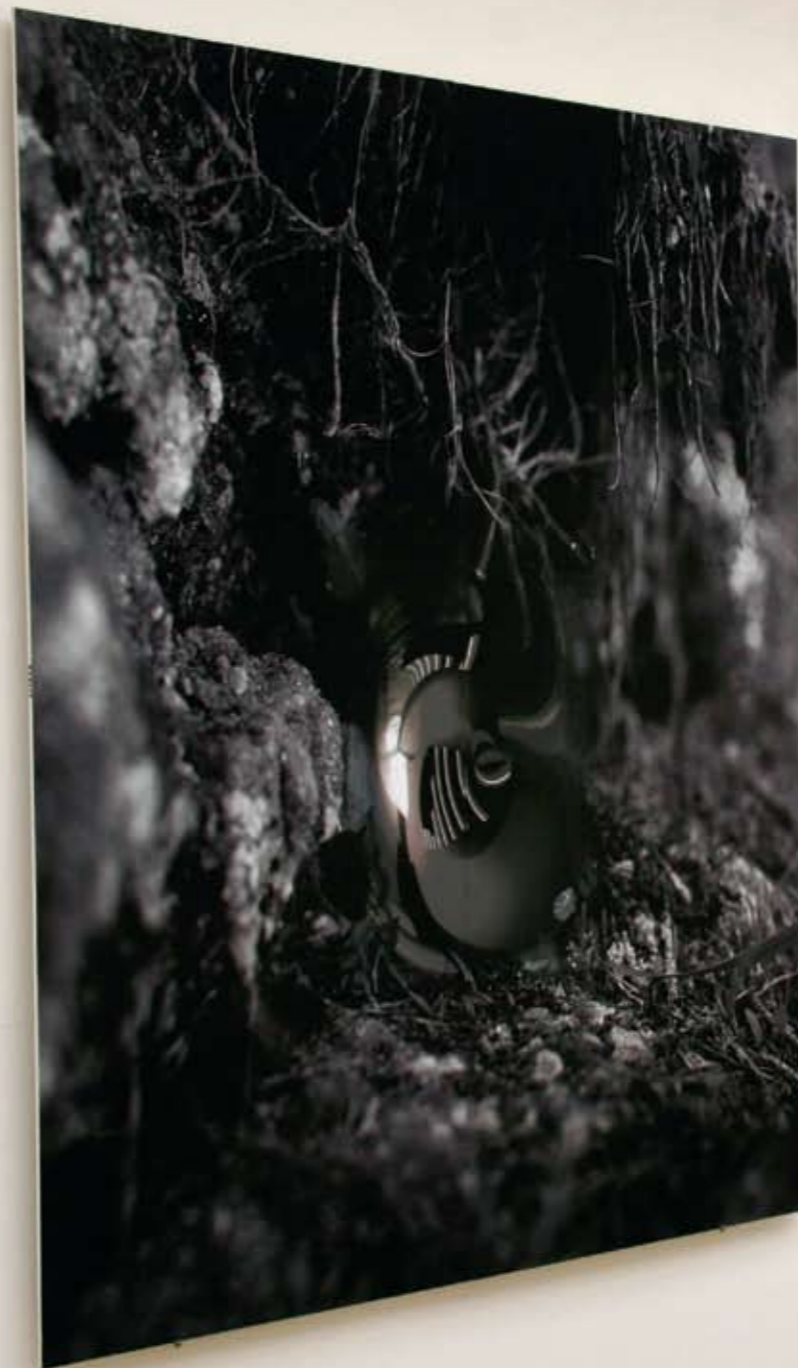
Purasawo, inštalácia | installation, 2009

Zátišie - akryl na plátne | The Still-life - Acrylic On Canvas, objekty | objects, 2007

Barter Collection, inštalácia | installation, 2006 – 2009

Zátišie v gama žiarení | Still-life in Gama Radiance, akryl na plátne | acrylic on canvas, 210 x 210 cm, 2009

Virtuálna spomienka | Virtual Memory, akryl na plátne | acrylic on canvas, 170 x 350cm, 2008

Katalóg vyšiel pri príležitosti výstavy Plus mínus XXI | The catalogue was published on the occasion of the exhibition Plus Minus XXI

Kurátorka výstavy | Exhibition Curator: Katarína Slaninová

Texty | Texts: © Katarína Slaninová, © Daniel Fischer

Fotografie | Photo: © Zuzana Lišková, © Andrea Juneková, archív autorov | authors' archives

Grafický dizajn | Graphic Design: © Mária Čorejová

Tlač | Print: FO ART

Katalóg vyšiel s podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

The catalogue was published with the financial support of the Ministry of Culture of the Slovak Republic

Podpora | Support

Partneri | Partners

